Dosar penal nr. 1rh-17/2022
PIGD 1-15203313-12-1rh-04112022

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

15 august 2023 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Cuşcă Liliana
grefieri Zaborot Natalia, Tintiuc *****

Cu participarea:
Procurorului Novac Cristina
Avocatului Ceachir Anatolie
Avocatului Negrei Nicolae

în lipsa:
revizuenţilor Prepeliţă Vasile ***** şi Ciubotaru Igor *****

examinând în şedinţă de judecată publică, cererea înaintată de avocatul Ceachir Anatolie, în interesele revizuenţilor Prepeliţă Vasile ***** şi Ciubotaru Igor ***** prin care se solicită revizuirea deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 18 aprilie 2019, prin care Ciubotaru Igor şi Prepeliţă Vasile au fost recunoscuţi vinovaţi şi condamnaţi în baza art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal, decizie care a fost menţinută prin decizia Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din data de 12 mai 2020 şi prin decizia Colegiului penal al Curţii Supreme de Justiţie din data de 22 iunie 2021, în cauza penală în privinţa lui

Prepeliţă Vasile ***,** născut la *****, originar din *****, domiciliat în *****, cetăţean al R. Moldova, studii superioare, căsătorit, supus militar
şi
Ciubotaru Igor ***,** născut la *****, originar şi domiciliat în *****, cetăţean al R. Moldova, studii superioare, căsătorit, supus militar,

Termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanţă de la 03.09.2015-19.07.2018;
Judecarea cauzei în ordine de apel la Curtea de Apel Chişinău de la 20.08.2018-18.04.2019;
Judecarea recursului ordinar la Curtea Supremă de Justiţie de la 06.08.2019-12.05.2020;
Judecarea recursului în anulare la Curtea Supremă de Justiţie de la 19.05.2021-22.06.2021;

Judecarea cererii de revizuire la Curtea de Apel Chişinău de la 22.10.2021-17.10.2022;
Judecarea cererii de revizuire în instanţa de fond de la 04.11.2022-15.08.2023.
Procedura de citare legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentinţa Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 19 iulie 2018, Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor au fost recunoscuţi vinovaţi şi condamnaţi în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de câte 5 (cinci) ani, fiecăruia, iar în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită inculpaţilor a fost suspendată condiţionat cu stabilirea unei perioade de probaţiune pe un termen de 2 (doi) ani lui Prepeliţă Vasile şi pe termen de 1 (unu) an lui Ciubotaru Igor.

2. Sentinţa a fost atacată cu apel de către procurorul Caraman Alexandru, care a solicitat casarea totală a sentinţei cu rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri prin care inculpaţii Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor să fie recunoscuţi vinovaţi şi condamnaţi în baza art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal cu stabilirea unei pedepse privative de libertate pe termen de câte 7 ani fiecăruia.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 18 aprilie 2019, a fost admis apelul procurorului, casată sentinţa în partea condamnării lui Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, cu rejudecarea cauzei şi pronunţarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, după cum urmează: Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor au fost recunoscuţi vinovaţi şi condamnaţi în baza art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa fiecăruia, sub formă de închisoare pe termen de a câte 7 (şapte) ani fiecăruia, cu privarea de dreptul de a exercita activităţi în domeniul circulaţiei mijloacelor băneşti pe un termen de câte 3 (trei) ani, fiecăruia, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciare de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei închisorii lui Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor a fost calculat din momentul reţinerii lor, cu includerea în acest termen a duratei reţinerii si arestării preventive şi la domiciliu şi anume, lui Prepeliţă Vasile de la 03 iunie 2015 până la 23 decembrie 2015, iar lui Ciubotaru Igor, de la 03 iunie 2015 până la 23 decembrie 2015.

În rest sentinţa cu privire la corpurile delicte a fost menţinută.

4. Decizia instanţei de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către avocatul Procopovici Augustin, în numele inculpatului Prepeliţă Vasile pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, şi de către avocatul Ceachir Anatolie, în numele inculpatului Ciubotaru Igor pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 8), 12), 15) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanţei de apel cu menţinerea sentinţei primei instanţe.

5. Prin Decizia Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din data de 12 mai 2020 au fost respinse, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocatul Procopovici Augustin în numele inculpatului Prepeliţă Vasile şi de către avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Ciubotaru Igor, cu menţinerea deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 18 aprilie 2019, în cauza penală în privinţa lui Prepeliţă Vasile ***** şi Ciubotaru Igor *****.

6. Avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Ciubotaru Igor a declarat recurs în anulare, solicitând casarea deciziei Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie

din 12 mai 2020, precum şi a deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 18 aprilie 2019, cu menţinerea sentinţei sau dispunerea rejudecării cauzei în instanţa de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curţii Supreme de Justiţie din data de 22 iunie 2021 s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Ceachir Anatolie în numele condamnatului Ciubotaru Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii Supreme de Justiţie din 12 mai 2020, în cauza penală în privinţa lui Ciubotaru Igor *****, din motiv că este declarat peste termen.

8. Avocatul Ceachir Anatolie la data de 08 octombrie 2021 a depus la Curtea de Apel Chişinău cerere de revizuire a deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 18 aprilie 2019, în interesele condamnaţilor Ciubotaru Igor ***** şi Prepeliţă Vasile *****, semnată nemijlocit şi de ultimii, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire ca întemeiată, dispunerea rejudecării cauzei potrivit prevederilor art. art. 463-464 Cod de procedură penală, suspendarea executării pedepsei stabilite prin decizia instanţei de apel cu emiterea unei decizii privind respingerea apelului acuzatorului de stat ca neîntemeiat cu menţinerea sentinţei instanţei de fond din 19 iulie 2018 în privinţa lui Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor ca legală şi întemeiată.

9. Prin încheierea Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 17 octombrie 2022, cererea de revizuire a Deciziei Curţii de Apel Chişinău din 18 aprilie 2019, depusă de avocatul Ceachir Anatolie în interesele condamnaţilor Ciubotaru Igor ***** şi Prepeliţă Vasile ***** a fost transmisă Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) pentru examinare conform competenţei.

10. În procedura judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) la data de 04 noiembrie 2022 a parvenit cererea avocatului Ceachir Anatolie, înregistrată cu nr. 1-15203313-12-1rf-04112022 (1rh-17/2022) de revizuire a deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 18 aprilie 2019, în interesele condamnaţilor Ciubotaru Igor ***** şi Prepeliţă Vasile *****, fiind repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Cuşcă Liliana în mod automat – aleatoriu.

11. În cererea de revizuire înaintată, avocatul Ceachir Anatolie, în interesele condamnaţilor Ciubotaru Igor ***** şi Prepeliţă Vasile *****, a menţionat că depunând recurs ordinar în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 8), 12), 15) Cod de procedură penală, a solicitat instanţei de recurs casarea deciziei instanţei de apel şi menţinerea sentinţei instanţei de fond în privinţa lui Ciubotaru Igor şi Prepeliţă Vasile.

În motivarea recursului ordinar apărarea a indicat că, la examinarea cauzei de către instanţa de apel, au fost încălcate prevederile art. 33 Cod de procedura penală, deoarece judecătorul-raportor Vrabii Silvia membru al completului, a participat în prezenta cauză penală la examinarea recursurilor privind prelungirea măsurilor preventive, fapt ce impune abţinerea şi/sau recuzarea judecătorului conform prevederile art. 33 Cod de procedură penală.

Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie nu s-a expus referitor la acest motiv că instanţa de apel este formată contrar prevederilor legale.

Partea apărării a mai invocat că, instanţa de apel a stabilit anume din declaraţiile martorilor Fătu O. şi Bolozan A., circumstanţele agravante care au dus la încadrarea acţiunilor inculpaţilor Ciubotaru Igor şi Prepeliţă Vasile în baza art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal, fapt care a fost interpretat eronat şi neobiectiv în defavoarea inculpaţilor.

Apărarea consideră că, instanţa de apel şi-a depăşit atribuţiile sale prevăzute de art. 414 Cod de procedura penală şi art. 6 CEDO, or, în cadrul examinării cauze în ordine de

apel s-a respins cererea părţii apărării de a fi audiaţi martorii Fătu Oleg şi Bolozan Alexandru, care au fost condamnaţi în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, potrivit prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală (în procedură simplificată) disjunsă de la prezenta cauză.

Consideră apărarea că, în speţă lipsesc elementele infracţiunii „latura obiectivă" prevăzută de art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal, în acţiunile inculpatului Ciubotaru Igor şi Prepeliţă Vasile, iar instanţa de apel nu şi-a motivat soluţia prin probe directe, pertinente, concludente ce confirmă proporţiile deosebit de mari, locul, timpul şi modul de punere în circulaţie.

Cu toate acestea, instanţa de recurs prin decizia din 12 mai 2020, a respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat, considerând că decizia instanţei de apel este motivată, întemeiată legal şi cuprinde abordarea tuturor argumentelor esenţiale ridicate de părţi spre soluţionare precum şi cercetarea multilaterală a fondului cauzei.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de către recurent, prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanţa de recurs ordinar reieşind din prevederile art. 33 alin. (3) Cod de procedură penală, care au fost invocate de apărare, a reţinut că temeiul de incompatibilitate ridicat în privinţa judecătorului Vrabii Silvia se referă la participarea judecătorului la examinarea recursului în privinţa învinuiţilor Ciubotaru Igor şi Prepeliţă Vasile privind aplicarea măsurii preventive. „*Instanţa de recurs ordinar, lecturând materialele cauzei nu a stabilit existenta unor impedimente sau cauze privind incompatibilitatea judecătorului din instanţa de apel*".

Totodată ce ţine de recuzare, partea apărării a solicitat în cadrul cercetării probelor cu referire inclusiv la decizia Curţii de Apel prin care a fost prelungită măsura preventivă a lui Ciubotaru I. şi Prepeliţă V. de către judecătorul Vrabii Silvia, însă instanţa de apel a refuzat să se expună, pe motiv că este altă fază a procesului penal.

Astfel evidenţiază apărarea, că contrar prevederilor art. 33-35 Cod de procedură penală, judecătorul raportor Vrabii Silvia a mai participat la examinarea aceleiaşi cauze penale pe cale ordinară de atac, în calitate de judecător de instrucţie, iar potrivit practicii în situaţii similare de incompatibilitate în toate cauzele s-a dispus admiterea recursurilor cu casarea deciziilor instanţei de apel.

A atras atenţia instanţei de recurs în anulare că, potrivit rechizitoriului au fost puşi sub învinuire pentru acţiunile de participaţie 4 (patru) persoane: Fătu Oleg, Bolozan Alexandru, Ciubotaru Igor şi Prepeliţă Vasile. Iar, în cazul în care Fătu Oleg şi Bolozan Alexandru au fost condamnaţi conform art. 236 alin. (1) Cod penal, respectiv în cazul lui Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor nu poate exista o altă soluţie.

Cererea de revizuire este întemeiată pe prevederile art. 458 alin. (1), (3) pct. 2), 3), 4) Cod de procedură penală.

În continuare, cu referire la prevederile art. 6 § 1 la CEDO, art. art. 20, 115 din Constituţia RM, art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 19 alin. (1), 25, 33, 34, 251 Cod de procedură penală, art. 6 alin. (1) din Legea privind organizarea judecătorească apărarea subliniază, că de către judecătorul Curţii de Apel Chişinău Vrabii Silvia a fost comisă o gravă încălcare, întrucât urma să declare abţinere sau să fie admisă recuzarea.

Astfel susţine, că cauza penală de învinuire a lui Ciubotaru Igor şi Prepeliţă Vasile a fost examinată de un complet de judecată, care n-a fost format în condiţiile legii procesual penale, fiind încălcate prevederile art. 30, art. 31, art. 33-35 Cod de procedură penală şi art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil de o instanţă independentă, imparţială, legal

constituită, fapt ce determină casarea sentinţei şi dispunerea rejudecării prezentei cauze penale de către aceiaşi instanţă de judecată, în alt complet de judecată.

Evidenţiază, că în prezenta cauză penală de învinuire a lui Prepeliţă Vasile, Ciubotaru Igor, Fătu Oleg şi Bolozan Alexandru au fost pronunţate hotărâri care nu se pot concilia, temei de revizuire prevăzut de art. 458 alin. (3) pct. 3) Cod de procedură penală:

- sentinţa din 18 ianuarie 2015 în privinţa lui Fătu Oleg şi Bolozan Alexandru, care au fost condamnaţi în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, în procedură simplificată la 4 ani închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal, (fiind executorie);

- sentinţa din 19 iulie 2018 în privinţa lui Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor, care au fost condamnaţi potrivit art. 236 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal, (ne fiind executorie);

- decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 18 aprilie 2019 fiind emisă de către o instanţă ilegal constituită contrar prevederilor art. 33-34 Cod de procedură penală. (fiind executorie).

Este de opinia, că aceste hotărâri ale instanţelor de judecată nu se conciliază din motiv că, fiind unele şi aceleaşi circumstanţe de fapt: Fătu Oleg şi Bolozan Alexandru fiind condamnaţi potrivit art. 236 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare, iar Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor fiind condamnaţi potrivit art. 236 alin. (2) Cod penal, la 7 ani închisoare, fiind agravată situaţia de fapt şi de drept de către Curtea de Apel Chişinău încălcând grav prevederile art. 33-34; 251 Cod de procedură penală şi art. 6 CEDO.

Subliniază, că decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 18 aprilie 2019, prin care a fost casată sentinţa în privinţa lui Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor, condamnându-i în baza art. 236 alin. (2) Cod penal, la 7 ani închisoare, este afectată de un viciu fundamental, fiind încălcate prevederile art. 33-34 Cod de procedură penală, care urmează a fi casată. Prin urmare această decizie nu se conciliază cu sentinţa din 18 ianuarie 2015 şi din 19 iulie 2018, urmând a fi casată.

Atrage atenţia, că pe rolul CtEDO este pusă pe rol cauza Ciubotaru Igor şi Prepeliţă ***** contra Moldovei, în vederea constatării încălcărilor prevăzute de art. 6 şi art. 13 CEDO. Astfel, în vederea constatării unui remediu naţional se impune imperativ ca instanţele de judecată naţionale să admită revizuirea înaintată şi să emită soluţii de către completele de judecată legal constituite.

În acest sens indică asupra explicaţiilor Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 21 din 01 octombrie 2018 pentru controlul constituţionalităţii articolului 458 alin. (3) pct. 4) din Codul de procedură penală (*efectul retroactiv al hotărârilor Curţii Constituţionale în materie de drept penal procedural*). 46. (§§ 66 şi 68). De aici rezultă faptul că hotărârile judecătoreşti irevocabile bazate pe prevederi legale declarate neconstituţionale pot fi revizuite. Astfel, spre deosebire de celelalte efecte în timp ale hotărârilor Curţii, în situaţia efectului retroactiv, pârghia balanţei pe care stau principiul securităţii raporturilor juridice şi principiul legalităţii înclină în favoarea celui din urmă. 53. Cu toate acestea, există instanţe judecătoreşti care consideră că hotărârile Curţii Constituţionale au efect retroactiv (ex tunc) (*deciziile Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 07 februarie 2017, dosarul nr. 1ra-50/2017 din 18 iulie 2017, dosarul nr. 1ra-184/2017 decizia Colegiului penal al Curţii Supreme de Justiţie din 25 octombrie 2017; decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 27 iunie 2017, dosarul nr. 1a-413/17; decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Bălţi din 20 aprilie 2011; sentinţa Judecătoriei Străşeni din 18 decembrie 2015, dosarul nr. 1-19/2015; sentinţa Judecătoriei Sângerei din 22 decembrie 2010, cazul Vultur Vadim*).

Sub un alt aspect, Curtea constată că, în cazul revizuirii hotărârii judecătoreşti irevocabile în baza normei contestate, prevederile articolului 459 din Cod referitoare la termenele de revizuire a procesului penal nu stabilesc un termen de depunere a cererii de revizuire. Totodată, legislaţia procesual-penală nu conţine prevederi referitoare la perioada pentru care retroactivează hotărârea Curţii. În lipsa unei asemenea prevederi, efectul retroactiv al hotărârii prin care se declară neconstituţionalitatea unei dispoziţii legale poate să se refere la fiecare caz în care a fost pronunţată o hotărâre judecătorească irevocabilă în perioada cuprinsă între data adoptării legii şi data pronunţării hotărârii Curţii. Prin urmare, teoretic, toate hotărârile judecătoreşti irevocabile pronunţate în perioada respectivă ar putea fi revizuite. Această situaţie este similară declarării neconstituţionalităţii unei legi *ab initio*, fapt care presupune că legea este neconstituţională din momentul adoptării ei, iar Curtea Constituţională doar descoperă acest fapt ulterior. Curtea Constituţională a RM s-a expus că omisiunile sau erorile autorităţilor trebuie să servească în beneficiul bănuitului, învinuitului, inculpatului, condamnatului. Cu alte cuvinte, riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală, sau chiar de o instanţă, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei vizate în cauză (*HCC nr.12 din 14 mai 2015, § 76*).

12. Avocatul Ceachir Anatolie, fiind prezent în şedinţa de judecată, a susţinut pe deplin argumentele indicate în cererea de revizuire bazată pe prevederile art. 458 alin. (3) pct. 2), 3) şi 4) şi art. 460 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 18 aprilie 2019.

A concretizat că nu a făcut un demers către procuror cu cerere pentru deschiderea procedurii de revizuire, deoarece este unica speţă de aşa gen când revizuirea în principiu, în fond, urma să fie a deciziei Curţii de Apel, pentru că încălcarea a avut loc anume în ordine de apel şi nu de fond. Revizuenţii fiind de acord cu sentinţa.

13. Revizuenţii Ciubotaru Igor şi Prepeliţă Vasile au semnat cererea de revizuire, depunând cereri de examinare a acesteia în lipsa lor, din motiv că se află în afara ţării.

14. Avocatul Negrei Nicolae care în bază de mandat apără drepturile şi interesele revizuenţilor Ciubotaru Igor şi Prepeliţă Vasile a susţinut cererea de revizuire semnată de ultimii.

15. Procurorul în procuratura mun. Chişinău, Oficiul reprezentarea învinuirii în instanţa de judecată, Novac Cristina, în şedinţa de judecată a menţionat cu referire la incompatibilitatea care a fost indicată de avocatul Ceachir Anatolie, în privinţa judecătorului Vrabii Silvia, care a participat şi în completul de judecare în ordine de apel şi ca judecător care a judecat recursul împotriva măsurii preventive în privinţa inculpaţilor, că în speţă este incident art. 33 alin. (4) Cod de procedură penală, care prevede că „*Dispoziţiile privind cazurile de incompatibilitate prevăzute la alin. (2) pct. 5) şi la alin. (3) nu se aplică judecătorului de instrucţie şi judecătorului instanţei de recurs care judecă recursul împotriva hotărârii privind măsura preventivă*”.

În partea ce priveşte hotărârile care nu se pot concilia, acuzatorul de stat nu s-a expus din motivul neparticipării la judecarea cauzei, cu toate acestea nu a constatat o problemă de fond, or, în privinţa persoanelor în privinţa cărora a fost disjunsă cauza Fătu Oleg şi Bolozan Alexandru, care ulterior au fost chemaţi în calitate de martori, este aspectul doar ce ţine de proporţii.

16. Audiind participanţii la proces, analizând circumstanţele de fapt şi de drept expuse în cererea de revizuire, în coraport cu materialele cauzei, instanţa de judecată

ajunge la concluzia că, cererea de revizuire urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată, din următoarele considerente.

Potrivit art. 458 Cod de procedură penală, (1) hotărârile judecătoreşti irevocabile pot fi supuse revizuirii atât cu privire la latura penală, cât şi cu privire la latura civilă.

(2) Dacă hotărârea judecătorească se referă la mai multe persoane sau mai multe infracţiuni, revizuirea se poate cere pentru oricare dintre fapte sau dintre făptuitori.

(3) Revizuirea poate fi cerută în cazurile în care:

1) s-a constatat, prin sentinţă penală irevocabilă, comiterea unei infracţiuni în timpul urmăririi penale sau în legătură cu judecarea cauzei;

2) s-au stabilit alte circumstanţe de care instanţa nu a avut cunoştinţă la emiterea hotărârii şi care, independent sau împreună cu circumstanţele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârşit o infracţiune mai puţin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată;

3) două sau mai multe hotărâri judecătoreşti irevocabile nu se pot concilia;

4) Curtea Constituţională a recunoscut drept neconstituţională prevederea legii aplicată în cauza respectivă.

(4) Dacă nu se poate da hotărâre din cauza că s-a împlinit termenul de prescripţie a incriminării sau s-a declarat un act de amnistie sau din cauza că unele persoane au fost graţiate, precum şi din cauza decesului învinuitului, circumstanţele prevăzute la alin. (3) pct. 1)-3) se stabilesc printr-o cercetare efectuată potrivit prevederilor art. 443 şi 444.

În conformitate cu prevederile art. 459 alin. (1) Cod de procedură penală, revizuirea unei hotărâri de achitare, de încetare a procesului penal, precum şi revizuirea unei hotărâri de condamnare pentru motivul că pedeapsa este prea uşoară sau pentru că celui condamnat trebuie aplicată legea privitoare la o infracţiune mai gravă, se pot face numai înăuntrul termenelor de prescripţie a incriminării, stabilite în art. 60 din Codul penal, şi cel mai târziu până la un an de la descoperirea circumstanţelor prevăzute în art. 458 alin. (3).

Conform prevederilor art. 460 Cod de procedură penală, (1) Procedura de revizuire se deschide în baza cererii adresate procurorului de nivelul instanţei care a judecat cauza în fond. În cazul temeiurilor prevăzute la art. 458 alin. (3) pct. 3) şi 4), procedura de revizuire se deschide în baza cererii adresate instanţei de judecată care a judecat cauza în primă instanţă.

(2) Cerere de revizuire poate declara: 1) oricare parte din proces, în limitele calităţii sale procesuale; 2) soţul şi rudele apropiate ale condamnatului, chiar şi după decesul acestuia.

(3) Cererea de revizuire se face în scris, cu arătarea motivului de revizuire pe care se întemeiază şi a mijloacelor de probă în dovedirea acestuia.

(6) Dacă există vreunul din temeiurile prevăzute în art. 458 alin. (3) pct. 1)–3), procurorul, în limitele competenţei sale, dă o ordonanţă de deschidere a procedurii de revizuire şi efectuează cercetarea circumstanţelor sau dă o însărcinare în acest scop ofiţerului de urmărire penală. În cursul cercetării circumstanţelor noi descoperite se pot efectua, cu respectarea dispoziţiilor prezentului cod, audieri, cercetări la faţa locului, expertize judiciare, ridicări de obiecte sau documente şi alte acţiuni de urmărire penală care vor fi necesare.

Instanţa de judecată notează, că potrivit practicii judiciare, revizuirea este o cale extraordinară de atac promovată pentru îndreptarea erorilor de fapt, în scopul restabilirii

adevărului în cauză. Interesul legat de stabilitatea hotărârilor judecătoreşti definitive, precum şi a raporturilor juridice care au fost supuse controlului instanţelor prin hotărârile respective a impus ca legea să stabilească riguros şi limitativ cazurile şi motivele pentru care se poate exercita această cale de atac, precum şi modul în care ele pot fi probate.

O hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă se bucură de autoritatea lucrului judecat, astfel încât un litigiu soluţionat nu mai poate, de principiu, să formeze obiectul unui nou proces, cu acelaşi obiect, aceeaşi cauză şi între aceleaşi părţi.

Pornind de la aceste deziderate instanţa de judecată reţine, că legiuitorul a prevăzut expres în art. 458 alin. (3) Cod de procedură penală, temeiurile în baza cărora poate fi cerută revizuirea unei hotărâri judecătoreşti penale definitive.

La caz, avocatul Ceachir Anatolie în interesele persoanelor condamnate Ciubotaru Igor şi Prepeliţă Vasile a invocat mai multe temeiuri de revizuire asupra cărora instanţa se va expune după cum urmează.

Astfel, cu referire la temeiurile de revizuire prevăzute la art. 458 alin. (3) pct. 2) din Codul de procedură penală, potrivit cărora revizuirea poate fi cerută în cazurile în care *s-au stabilit alte circumstanţe de care instanţa nu a avut cunoştinţă la emiterea hotărârii şi care, independent sau împreună cu circumstanţele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârşit o infracţiune mai puţin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată*, apărarea invocă faptul, că la examinarea cauzei de către instanţa de apel, au fost încălcate prevederile art. 33 Cod de procedura penală, deoarece judecătorul-raportor Vrabii Silvia membru al completului care a judecat cauza în ordine de apel, a participat în prezenta cauză penală inclusiv şi la examinarea recursurilor privind prelungirea măsurilor preventive în privinţa lui Ciubotaru Igor şi Prepeliţă Vasile, considerând că decizia Colegiului penal al Curţii de Apel, a cărei revizuire în fond se cere, a fost pronunţată de o instanţă constituită ilegal, contrar prevederilor art. 33-35 Cod de procedură penală.

Instanţa de judecată notează, că pentru a fi aplicabile speţei prevederile art. 458 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, invocate de persoanele interesate, este necesară specificarea *altor circumstanţe de care instanţa nu a avut la cunoştinţă la emiterea hotărârii.*

În sensul normei de drept enunţate este de înţeles, că circumstanţele invocate în revizuire trebuie să fie noi pentru instanţa de judecată, adică au apărut fapte sau împrejurări noi de care instanţa nu a avut la cunoştinţă la momentul judecării cauzei. Stabilirea de circumstanţe noi semnifică probele propriu-zise, adică elementele de fapt cu caracter informativ cu privire la ceea ce trebuie dovedit în calea de atac a revizuirii. Noi trebuie să fie probele, şi nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute.

În speţă, instanţa de judecată reţine, că titularii cererii de revizuire susţin că judecătorul Curţii de Apel Chişinău Vrabii Silvia a participat în prezenta cauză penală la examinarea recursurilor privind prelungirea măsurilor preventive în privinţa condamnaţilor Ciubotaru Igor şi Prepeliţă Vasile, iar ulterior acelaşi judecător Vrabii Silvia a fost desemnat judecător raportor, membru al completului de judecată care a judecat cauza în ordine de apel a cauzei penale, pronunţând decizia din 18 aprilie 2019, a cărei revizuire de cere, prin care Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor au fost recunoscuţi vinovaţi şi condamnaţi în baza art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanţa de judecată reţine că această circumstanţă a fost invocată ca temei de recurs, prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, în vederea casării deciziei instanţei de apel, care a fost cunoscută instanţei de recurs la momentul verificării legalităţii hotărârii atacate şi care în decizia sa a menţionat, că *„nu a stabilit existenţa unor impedimente sau cauze privind incompatibilitatea judecătorului din instanţa de apel”,* fapt recunoscut însăşi de titularul cererii de revizuire.

Având în vedere că instanţa de recurs ordinar şi instanţa de recurs în anulare au avut la cunoştinţă despre circumstanţa invocată de apărare cu privire la incompatibilitatea judecătorului Vrabii Silvia la judecarea cauzei în apel, instanţa de judecată ajunge la concluzia că temeiurile invocate nu se încadrează în prevederile art. 458 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, şi nu generează admiterea cererii de revizuire.

Cu referire la temeiul de revizuire prevăzut la art. 458 alin. (3) pct. 3) Cod de procedură penală, potrivit căruia revizuirea poate fi cerută atunci când *două sau mai multe hotărâri judecătoreşti irevocabile nu se pot concilia*, instanţa de judecată reţine, că apărarea invocă la faptul că sentinţa din 18 ianuarie 2015 în privinţa lui Fătu Oleg şi Bolozan Alexandru nu se conciliază cu sentinţa Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 19 iulie 2018, prin care Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor au fost recunoscuţi vinovaţi şi condamnaţi în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, sentinţă ulterior casată prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 18 aprilie 2019, în privinţa lui Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor, pe motiv că, în baza unora şi aceleaşi circumstanţe de fapt, Fătu Oleg şi Bolozan Alexandru au fost recunoscuţi vinovaţi şi condamnaţi în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, pe când Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor au fost recunoscuţi vinovaţi şi condamnaţi potrivit art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanţa de apel agravând situaţia de fapt şi de drept a acestora.

Instanţa de judecată ţine să puncteze, că temeiul de revizuire invocat presupune existenţa a două hotărâri judecătoreşti penale prin care se soluţionează fondul cauzei, care se exclud una pe alta.

În toate cazurile de inconciliabiliate este neîndoielnic că, una din hotărârile definitive conţine o eroare judiciară care trebuie să fie înlăturată pe calea revizuirii.

Astfel, pentru a se reţine acest caz de revizuire se cer următoarele condiţii:

a) hotărârile definitive ale instanţelor penale să soluţioneze fondul cauzei,

b) hotărârile irevocabile să fie inconciliabile, ceea ce înseamnă că se exclud una pe alta.

Neîndeplinirea uneia din aceste două condiţii face inaplicabile dispoziţiile legale menţionate.

Cauzele în care s-au pronunţat cele două hotărâri trebuie să fie autonome, în sensul că acestea nu s-au pronunţat

- în aceeaşi cauză;

- în condiţiile unei disjungeri;

- ca urmare a unor soluţii contrare date în căile de atac.

Inconciliabilitatea este posibilă atunci când hotărârile irevocabile privesc pe diferiţi participanţi la săvârşirea unei infracţiuni, care, nefiind deodată cunoscuţi, au fost urmăriţi şi judecaţi separat, când prin două hotărâri irevocabile pentru aceeaşi infracţiune, care a fost săvârşită de un singur făptuitor, sunt condamnate două persoane diferite, dintre care una este desigur nevinovată şi când existenţa unei infracţiuni presupune preexistenţa altei infracţiuni.

Când astfel de infracţiuni corelative sunt judecate separat, se poate ca printr-o hotărâre să se constate că infracţiunea corelativă de condiţionare există, iar în alta să se hotărască contrariul.

Examinând materialele dosarului penal instanţa de judecată atestă, că potrivit rechizitoriului au fost deferiţi justiţiei Ciubotaru Igor *****, fiind învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (3), art. 236 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, Prepeliţă Vasile ***** a fost învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 236 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, iar Bolozan Alexandru Mihail şi Fătu Oleg Pantelei au fost învinuiţi de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal (f.d. 195-208, vol. IV).

Potrivit încheierii Judecătoriei Rîşcani, mun. Chişinău din 09 decembrie 2015 (judecător Băbălău Denis), cauza penală privind învinuirea lui Bolozan Alexandru Mihail şi Fătu Oleg Pantelei săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal a fost disjunsă într-o procedură separată, pentru a fi examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, iar cauza penală de învinuire a lui Prepeliţă Vasile ***** şi Ciubotaru Igor ***** în baza art. 236 alin. (2) lit. b), c) Cod penal a fost repartizată unui alt judecător (f.d. 12, vol. V).

Prin sentinţa Judecătoriei Rîşcani, mun. Chişinău din 18 ianuarie 2016, Bolozan Alexandru Mihail şi Fătu Oleg Pantelei au fost recunoscuţi vinovaţi şi condamnaţi în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de câte 4 (patru) ani, fiecăruia, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite fiind suspendată condiţionat acestora pentru o perioadă de probă de câte 3 (trei) ani la fiecare (f.d. 59-62, vol. V).

Prin sentinţa Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 19 iulie 2018, Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor au fost recunoscuţi vinovaţi şi condamnaţi în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de câte 5 (cinci) ani, fiecăruia, iar în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită inculpaţilor a fost suspendată condiţionat cu stabilirea unei perioade de probaţiune pe un termen de 2 (doi) ani lui Prepeliţă ***** şi pe termen de 1 (unu) an lui Ciubotaru Igor (f.d. 114-123, vol. V).

Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 18 aprilie 2019, a fost admis apelul procurorului, casată sentinţa în partea condamnării lui Prepeliţă ***** şi Ciubotaru Igor în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, cu rejudecarea cauzei şi pronunţarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, după cum urmează: Prepeliţă ***** şi Ciubotaru Igor au fost recunoscuţi vinovaţi şi condamnaţi în baza art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa fiecăruia, sub formă de închisoare pe termen de a câte 7 (şapte) ani fiecăruia, cu privarea de dreptul de a exercita activităţi în domeniul circulaţiei mijloacelor băneşti pe un termen de câte 3 (trei) ani, fiecăruia, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciare de tip semiînchis (f.d. 220-234, vol. V).

Decizia nominalizată a instanţei de apel a fost menţinută prin decizia Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din data de 12 mai 2020 (f.d. 29-44, vol. VI), iar prin decizia Colegiului penal al Curţii Supreme de Justiţie din data de 22 iunie 2021 s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Ceachir Anatolie în numele condamnatului Ciubotaru Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii Supreme de

Justiţie din 12 mai 2020, în cauza penală în privinţa lui Ciubotaru Igor *****, din motiv că recursul în anulare a fost declarat peste termen (f.d. 122-131, vol. VI).

Având în vedere circumstanţele cauzei penale, şi anume că sesizarea instanţei de judecată prin rechizitoriu a avut la bază calificări diferite ale faptelor infracţionale, şi anume Bolozan Alexandru Mihail şi Fătu Oleg Pantelei au fost învinuiţi de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal, iar Ciubotaru Igor ***** în baza art. 42 alin. (2), (3), art. 236 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, respectiv Prepeliţă Vasile ***** în baza art. 42 alin. (2), art. 236 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, ulterior cauzele penale fiind disjunse în proceduri separate, astfel Bolozan Alexandru Mihail şi Fătu Oleg Pantelei fiind judecaţi în procedura simplificată prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, iar Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor în procedură generală, instanţa de judecată nu a sesizat careva temeiuri de inconciliabilitate dintre sentinţa din 18 ianuarie 2016 în privinţa lui Fătu Oleg şi Bolozan Alexandru cu decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 18 aprilie 2019, în privinţa lui Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor, care prin conţinutul şi soluţia dispusă asupra fondului cauzei nu se exclud reciproc, or, prevederile art. 236 alin. (2) Cod penal, prevăd circumstanţe agravante la aceeaşi componenţă de infracţiune prevăzute art. 236 alin. (1) Cod penal.

Faţă de cele ce preced instanţa conchide, că cererea de revizuire înaintată de către avocatul Ceachir Anatolie în interesele condamnaţilor Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor, nu este pasibilă admiterii pe temeiul de revizuire prevăzut la art. 458 alin. (3) pct. 3) Cod de procedură penală.

Cu referire la temeiul de revizuire prevăzut la art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căruia revizuirea poate fi cerută atunci când *Curtea Constituţională a recunoscut drept neconstituţională prevederea legii aplicată în cauza respectivă*, instanţa de judecată atestă, că titularul cererii de revizuire face referire la Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 21 din 01 octombrie 2018 pentru controlul constituţionalităţii articolului 458 alin. (3) pct. 4) din Codul de procedură penală (*efectul retroactiv al hotărârilor Curţii Constituţionale în materie de drept penal procedural*) în care Curtea a reţinut că articolul 458 alin. (3) pct. 4) din Codul de procedură penală este conform cu articolul 7 din Constituţie în măsura în care revizuirea va putea fi solicitată, în baza hotărârii de declarare a neconstituţionalităţii unei prevederi legale aplicate în cauză, doar dacă hotărârea Curţii conţine în mod expres o asemenea menţiune.

La caz, instanţa de judecată nu a constatat incidenţa temeiului de revizuire prevăzut la art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, or, titularul cererii de revizuire nu a argumentat existenţa unei hotărâri a Curţii Constituţionale în care ar fi fost declarată neconstituţionalitatea unei prevederi legale aplicate în cauza penală de condamnare a lui Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor în baza art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanţa de judecată mai reţine şi faptul, că apărarea a invocat că admiterea cererii de revizuire este imperios necesară în contextul aflării pe rolul CtEDO a cauzei Ciubotaru Igor şi Prepeliţă Vasile contra Moldovei, în vederea constatării încălcărilor prevăzute de art. 6 şi art. 13 CEDO.

Însă cu referire la acest segment instanţa de judecată menţionează că revizuirea în temeiul special prevăzut de art. 464^1 Cod de procedură penală, prevede condiţia obligatorie, ca să existe o hotărâre irevocabilă pronunţată în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau a libertăţilor fundamentale ale omului ori a dispus scoaterea cauzei de pe rol ca urmare a soluţionării

amiabile a litigiului dintre stat şi reclamanţi, care pot fi supuse revizuirii dacă cel puţin una dintre consecinţele grave ale încălcării Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi a protocoalelor adiţionale la aceasta continuă să se producă şi nu poate fi remediată decât prin revizuirea hotărârii pronunţate.

La caz, o hotărâre irevocabilă CtEDO în privinţa lui Prepeliţă Vasile ***** şi Ciubotaru Igor ***** nu există, fapt pentru care nici acest temei nu justifică cererea de revizuire a procesului penal în privinţa condamnaţilor Prepeliţă Vasile şi Ciubotaru Igor în baza art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanţa de judecată indică că potrivit jurisprudenţei CEDO în cauza *Bujniţa c. Moldovei (16 ianuarie 2007, nr. 36492/02, Par. 20-23)*, Curtea Europeană a constatat violarea art. 6 § 1 din Convenţie reiterând că dreptul la o instanţă, garantat de articolul 6 § 1 al Convenţiei, presupune respectarea principiului preeminenţei dreptului. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenţei dreptului este principiul securităţii raporturilor juridice, care cere ca, atunci când instanţele judecătoreşti dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuţie.

Acest principiu este aplicat şi în jurisprudenţa Curţii Constituţionale, care reţine că cazurile de revizuire trebuie prevăzute în legislaţie în mod obiectiv şi exhaustiv, astfel încât nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile şi obligatorii doar cu scopul de a obţine o reexaminare şi o nouă determinare a cauzei. Instanţele care se pronunţă asupra revizuirii trebuie să-şi exercite competenţa pentru a corecta erorile judiciare, omisiunile justiţiei şi asigura respectarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale, dar nu pentru a efectua o nouă examinare *(a se vedea, în acest sens, HCC nr. 16 din 25 iunie 2013, § 61)*.

Potrivit Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 3 din 09 iunie 2014, Cu privire la aplicarea de către instanţele judecătoreşti a unor prevederi ale Convenţiei Europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale (*Par.16*), securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului caracterului irevocabil al hotărârilor judecătoreşti. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile şi obligatorii doar cu scopul de a obţine o reexaminare şi o nouă determinare a cauzei. Competenţa instanţelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare şi omisiunile justiţiei, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existenţă a două opinii diferite cu privire la aceeaşi chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, pe motivul unor circumstanţe esenţiale şi convingătoare.

În conformitate cu prevederile 462 alin. (4) Cod de procedură penală, instanţa, în baza celor constatate, dispune, prin încheiere, admiterea cererii de revizuire sau, prin sentinţă, respingerea acesteia.

La caz, instanţa de judecată a ajuns la concluzia că temeiurile de revizuire invocate de către avocatul Ceachir Anatolie în interesele revizuenţilor Prepeliţă Vasile ***** şi Ciubotaru Igor ***** nu şi-au găsit confirmare.

17. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. art. 458, 460, 462 alin. (4) Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge, ca neîntemeiată, cererea înaintată de avocatul Ceachir Anatolie, în interesele revizuenților Prepeliță Vasile ***** și Ciubotaru Igor ***** prin care se solicită revizuirea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2019, prin care Ciubotaru Igor și Prepeliță Vasile au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței
Judecător **Cușcă**
Liliana